

Observatoriul este de două ori în
septembra, Miercură și Săptămâna.

Pretiul

pentru Sibiu pe 1 an întregu 7 fl., pe 6 luni 3 fl. 50 cr., dinsu la casa cu 1 fl. mai multu pe anu; — trimis cu postă în lanțrul monarhiei pe 1 an întregu 8 fl., pe 6 luni 4 fl. — În strainatate pe 1 anu 10 fl. său 22 franci, pe 6 luni 5 fl. său 11 franci. — Numeri singuratici se dau căte cu 10 cr.

OBSERVATORIULU

Diariu politicu, national-economicu si literariu.

Anul V.

Nr. 3.

Sibiu, Săptămâna 9/21 Januariu.

1882.

**Petitionea consistoriului bisericei evanghelice sasesci
că critica a proiectului de lege relativ la reorganizarea gimnasielor.**

Promiserau în Nr. precedente critică aceluia proiectu amelitutu, era acea critica nu este alta, decât cea coprinsă în petitionea sasescă. Cela care va sci se facă una și mai bună, se ésa cu ea cătu mai curențu la lumina, dacă nu voiesce că cele cinci gimnasie românesci se fia aruncate pe copcă morei și se ajunga sub rōte.

Fruntasi sasime transilvane cu episcopulu loru în frunte adresandu-se cătra cameră deputatilor Ungariei, premitu la incepere, că sinodulu loru a mai protestat în contra aceluia proiectu cu petitionea din 9 Aprile 1880, era dupace ministrul ilu retrase in 11 Maiu aceluiași anu, sinodulu a crediutu că nu'l va mai scôte la lumina, elu inse'a insielatu reu in ministru.

Petitionea sasescă are trei parti. In partea I se arata, că motivarea proiectului este forte superfluo, facuta in fuga, nu dice nimicu de domneajuta; nu probédia nici macaru că s'ar simtă neccessitatea reformei gimnasielor. In tōta Ungari'a se afla numai 7 gimnasie sustinute de a dreptulu din veniturile statului; 23 gimnasie se sustin din fondurile clerului rom.-catholicu, alte 38 totu rom.-catholicice se sustin din averile monastirilor, 3 au greco-catholicii, 12 sunt ale unoru comune mari si 4 ale unoru fundatori particulari. Mai sunt si 17 scôle sau gimnasie reali. Asupra toturor statulu are numai inspectiunea suprema. Dara si celealte confessiuni religiose (protestantii, greco-resaritenii) au cu totul 61 gimnasie latine (humaniora) si 3 scôle reali, care tōte nu dependu intru nimicu dela statu, si acesta nici nu le ajuta mai cu nimicu, ci tōte se tinu din averile loru adunate numai dela cei de religiunea loru. Pe acestea 64 scôle medie voiesce gubernulu se le supuna vointie sale, nicidcum inse in interesulu scientiei si alu culturei, ci numai spre a le magiarisa cu totulu.

In partea II se dice, că proiectul ministrului nu mai vré se scia nimicu despre drepturile si libertatile confessiunilor religiose de a'si funda,

deschide si sustin din averelor loru ori-căte si orice scôle voru afla cu cale, fără că statul se le pôta impede, era acă assertiunea sinodulu o confirma citandu tractate de pace, legi fundamentali codificate in Transilvania si niciodata desfințate, diplome si juramente imperatesci, in fine legi mai noue, pâna la condițiile uniunii (nu fusiunii) Transilvaniei cu Ungaria. Petitionea sasescă merge cu citatele sale pâna in secolul alu 17-lea, adeca pâna in epocă candu acăsta tiéra a venit sub domnia casei Habsburg. Acele documente trebuie se le cunoscă si romanii, se le si aplice; de aceea vom pune si noi pe cele mai multe in tezistulu originale latinescu, in note, pentru că cei ce cunoscă limbă latina, se le aiba deocamdata macaru acilea de indemana.

Lucru memorabile! Dupa barbarulu si selbaticulu resboiu, mai multu religionariu de 30 de ani, in fine la a. 1648 poterile Europei inchiaiera la Münster si la Osnabrück asia numită pace universală de Vestfalia, care apoi a si remasă basea toturor pacificatorilor pâna la revolutiunea cea mare a Franciei. Acolo s'au garantat pentru sectele si confessiunile beligerante libertatea religiunii si a infintarii de scôle. In acelui instrumentu de pace a fostu coprinsa si Transilvania, că principatul suveran, dicându-se limpede: hac pacifitione comprehendatur et princeps Transilvaniae. Totu in acelu tractatul scolă fu recunoscută că parte a bisericei (annexum religionis), era libertatea, independentă, autonomia fu garantată si ascurată de cătra Europa nu numai in religiune, in biserica, ci si in scôle (templorum et scholarum cuique suarum cura integra reservetur. Articolu V §§-ii 2, 25, 34. Art. VII 1, 2.)

In acelu spiritu alu pacei europene s'au garantat libertatea religiunii si a scôlelor in codicile de legi transilvane dela 1653 si 1669. Aprobatae et Compilatae Constitutiones.¹⁾

¹⁾ Numai cu religiunea orientale se facă exceptiune in Transilvania si Ungaria inca si dupa pacea de Vestfalia, declarandu-o numai de tolerata pâna la bună placere a principelui si a dietei, spre rusinea si infamia legislatiunei. Adeverat că condițiile pacei de Vestfalia s'au calcat si pe area cu mare perfidie, cu totulu.

In partea III se dice, că proiectul ministrului

deschide si sustin din averelor loru ori-căte si orice scôle voru afla cu cale, fără că statul se le pôta impede, era acă assertiunea sinodulu o confirma citandu tractate de pace, legi fundamentali codificate in Transilvania si niciodata desfințate, diplome si juramente imperatesci, in fine legi mai noue, pâna la condițiile uniunii (nu fusiunii) Transilvaniei cu Ungaria. Petitionea sasescă merge cu citatele sale pâna in secolul alu 17-lea, adeca pâna in epocă candu acăsta tiéra a venit sub domnia casei Habsburg. Acele documente trebuie se le cunoscă si romanii, se le si aplice; de aceea vom pune si noi pe cele mai multe in tezistulu originale latinescu, in note, pentru că cei ce cunoscă limbă latina, se le aiba deocamdata macaru acilea de indemana.

In punctu 6 alu tractatului dela Vien'a din 1686 pre candu avu se trăca Transilvania că principatul autonomu la cas'a Habsburg, libertatea bisericelor si a scôlelor fu ascurată cu mare solemnitate.²⁾

Diplomă imperatului Leopoldu I dela 4 Decembrie 1691 adeca acea Magna Carta a principatului Transilvaniei, in punctu 4 asigura intru tōte libertatea religiunilor, bisericelor, scôlelor, parochiilor asia, in cătu gubernulu se nu pôta face nici-o schimbare in trensele, ori-cine cătu ar reclama contra loru, fia bisericanu fia mirénu, nici o lege a tierei se nu fia violata.³⁾

Acelu tractatul de statu, adeca acea diploma leopoldina innoita, in art. 2 dela 1791 se numesc diploma sacra (sacrum diploma) si documentu radicale alu contractului inchiaietu de buna voia intre fericitulu imperatru Leopoldu I si intre principatulu Transilvaniei.⁴⁾

Tractatul de pace inchiaietu la Satmaru in a. 1711 (dupa resboiu civil de 7 ani) la p. 3 a datu asigurare si garantia noua libertatilor religiunilor si scolastice ale diverselor biserici christiane, precum se vede curatul din cuventele acelui articolu de pace.⁵⁾

In tieri catholice prin asuprirea protestantilor, in tieri protestante prin sugrumarea catholicilor, dara apoi toma din acelea infamii s'au escatu din nou resboie crunte.

Not'a Red. Obs.

²⁾ neque quatuor religiones in Transilvania receptas ullo ibidem modo, tempore et praetextu turbare curabit (Sua Majestas), nec allaborabit in templorum, scholarum, parochiarum, preventuumque et bonorum eorum occupatione, juxta leges eorum approbatas.

³⁾ in causa receptarum ibidem religionum, templorum, scholarum, parochiarum . . . quam ibi nunc exstant, nihil alterabitur, contradictionibus quibuscumque sive sacri, sive profani ordinis nihil unquam in contrarium valentibus"; in art. 2 se dice: "approbatas et compilatas patriae illius leges, constitutiones . . . in vigore inviolabili permanura declaramus".

⁴⁾ "sacrum diploma" si "radicale conventionis inter divum quandam Leopoldum I. et principatum Transilvaniae sponte initiae instrumentum".

⁵⁾ "Sacratissimam suam majestatem in religionis negotio receptas regni constitutiones manutenturam, nec non exercitium ejusdem secundum leges et constituta-

arte occupa de siguru loculu primu intre tōte colectiunile de astă specia ale lumei. Aceste colectiuni se impartă in mai multe despartimente, cari sunt asediate după diversitatea obiectelor de arte; si anume in secțiune de pictura, sculptura, anticitatii grecesci, egyptiene, assiriene si chineze; totu acă se află si o variata si interesanta colectiune de modeluri de nai, cari au compusă fota francesa in diferitele timpuri si unu muzeu ethnografic.

Se ajunga cu astă ocasiune simpl'a amintire, că cu privire la tablouri si sculpturi, toti artistii celebri ai toturor scôlelor se află acă reprezentati prin capete de opere; era colectiunile de anticitatii ne permisă se aruncamu o privire instructiva asupr'a vietiei sociale, cătu si asupr'a religiunei poporului grecescu, egyptianu, assirianu si chinesu. Primele colectiuni ale acestor muzei s'au facut sub regimulu lui Franciscu I, suveran iubitoriu de arte si sciintie, care a susținut mai multi artisti renumiti italieni la curtea sa din Paris, intre altii pe Leonardo da Vinci, A. del Sarto, B. Cellini etc. Mari merite si-a castigat relativ la colectiunile din Louvre si Ludovicu XIV; cu tōte acestea prin revoluția francesă ajungu ele la desvoltarea loru cea mai stralucitoare, in care perioadă precum se scie, tōte lucrurile de artă, cari s'au afărat imprăștiat in diferitele casteluri ale curtierii regale, au fostu transportate acă.

Tuilleriile (numire data după locurile deserte unde se faceau caramidi, tuile) isi multiamesc existența loru Catarinei de Medici, veduvei lui Henricu II, care prin architectulu Delorme a lasat se zidescă in apropierea Louvre-ului, pe partea esterioară a murilor orasului unu castelu giganticu. Cu tōta extensiunea loru surprindătorie, Tuilleriile in privinta architeconica sunt de unu interesu mai inferioru decât Louvre-ului. Curtea Tuilleriilor care servește de comunicatiune intre stradele laterale, că si ceea a Burg-ului din Vien'a, de prezente se ilumină săr'a prin electricitate; arcadele pompöse ale acestor clădiri aparute într'o magica lumina sunt de unu efectu ce nu se poate descrie.

De ornamente remarcabilu ii servescu si straturile

Foisióra „Observatoriului”.

Paris, 8 Decembrie 1881.

Echo din strainatate.

(Urmă: si fine).

Totu de acă se vede in fundulu stradei mentionate si biserica „Magdalena”, despre care e de insemmnatu, că in tōta structură ei nu contine nimicu de lemn, si nu are ferestri: lumină ii vine pe de asupr'a prin invelisii. Aspectu frumosu ofere acăsta piatia, mai alesu săr'a, candu unu siru infinitu de lampe imprăștiandu o lumina feerică chiaru pâna in fundulu campurilor eliseice, totu loculu sămena unei mari intinse de flacari. Piatia Concordie are si partea sa istorica, de si aceea si de natura care produce mai multu fiori, decât interesu. Aici a statu in anulu 1793, 21 Jan. esiafodulu nefericitului Ludovicu XVI; totu in acestu locu au cadiutu sub cutitulu guillotinei si capetele Charlottei Corday, Mariei Antoinette, Elisabetei sor'a regelui, si ale altoru 2800 decapitati, intre cari se afla si Robespierre, Danton, Desmoulins etc. La loculu unde a statu esiafodulu, francesii au decisu construirea unei fontane maretie saritore, care decisiune inse fă combata prin sententi'a bine aplicata a lui Chateaubriand că: „ap'a lumei intregi, nu e de ajunsu pentru a spălă urmă unei crimi că cea comisa pe acestu locu.

In prezente midiuloculu pietiei e ocupat prin unu obeliscu gigantico numit „Obelisque de Luksor”; o donatiune alui Mohamed Ali, pasia Egypetului facuta regelui Louis Philipp. Acestu obeliscu, care pare a fi de pe timpul vechilor faraoni ai Egypetului, s'a aflat in Luksor, satuletiu parasit, care s'a ridicat pe ruinele renumitei Thebe cu 100 de parti ai anticitatiei. Pâna la an. 1792 se affă pe acăsta piatia si o statua equestra alui Ludovicu XV, care inse in urmă resolutiunei, con-

Ori-ce inserate,

se platesc pe serie său linia, cu litere merunte garmondu, la prim'a publicare căte 7 cr., la a dou'a si a trei'a căte 6 cr. v. a. si preste aceea 30 cr. de timbru la tesanul publicu.

Prenumeratiile se potu face in modulu celu mai usior prin assemnatunitate postei statului, addressate a dreptulu la Redactiunea Diariului

„Observatoriul” in Sibiu.

Diet'a transilvana din a. 1791 a facutu adeverata epoca in istoria si in vieti publica, politica si religioasa din acesta tiera. Dupace nemoritorulu Josif II returnase in sensulu ideilor sale constitutiunile vechi ale acestoru tieri, la mormanta sa se vediu constrinsu a'si retrage cele mai multe dispositiuni ale sale, si asia sub Leopoldu II adunanduse diet'a, se apucă de restaurari si de unele reforme; dura problem'a sa cea mai de frunte fău a restaură pactul vechiu, diplom'a din 1691 si cu aceea totă drepturile si tota autonomia, atât politica, cătu si biserică a diverselor clase de locuitori. Temendum-se diet'a si de alte atacuri ale asiedimentelor tierii in viitoru, in multe lucruri, prin urmare si in cele eclesiastice a purcesu in metodu taxativu, specificandu biserici, turnuri, clopote, cimiterie, scăole, colegie si gimnasiu, cu legatura si juramentu, că locuitorii in totă acestea drepturi, libertati si datine (consuetudines) ale loru nici-o data se nu făa turburati, precum se cunoscă din articlui de lege 53 si 55 ai acelei diete.⁶⁾⁷⁾⁸⁾

(Va urmă.)

Sibiu, 3/15 Januariu 1882.

Legea de camataria.

Dupa atatea reclamari din partea pressei, fără deosebire de colore, in urma, s'a substernutu in 12 Januariu 1882 corpul legislativu, unu proiectu de lege in contra cutropirei poporului de către camatarii fără sufletu si fără D-dieu.

Salutamu cu bucuria acestu proiectu, de si cam intardiatiu. Acestu proiectu are multe parti bune si practice, are inse si lacune; espressiuni elastice, nedeterminate; dar aceste se voru potea intregi, in decurgerea desbaterei lui.

Acestu proiectu de lege, are mai multu in vedere pre camatarii de profesiune (meserie); pentru acei adeverati vampiri, legea prevede pedepse aspre; dura nu vedemu nici-o dispositiune in contra unei specie de camatarii, daca se potea si mai periculosi decat cei ordinari.

Se scie că poporul — pururea lipsit — se imprumuta in toti anii de pe la curtile domnesci

tiones ac articulos regni tam in Hungaria et Transilvania cum beneficiis, eorum de jure spectantibus concessuram, non preclusa via modo in gratiam redeuntibus apud Sacratissimam c. r. Majestatem, vel coram diaeta, ratione gravaminum sese insinuandi."

6) Art. 53. "quatuor receptae religiones, vigore legum patriarcharum benigno diplamate Leopoldino firmatarum . . . in aequalitate jurium ac libertatum suarum, liberique exercitii, non obstantibus in contrarium editis ordinationibus, porro etiam conservabuntur."

7) 55. "benigne annente Sua Majestate, communi statum voto statutum est: ut liberum sit singularum quator religionum ecclesiis, earumque patronis ubicunque, in liberis scilicet regiis civitatibus, urbibus et oppidis, villis item et possessionibus, ac aliis qui buscunque locis sacras aedes, turres atque scholas absque ullo impedimento extrui facere, prout vigore praesentis articuli singularum religionum status assecurantur, quod in moderno per singulas quatuor religiones actu possessorum, ac in futurum etiam quovis tempore libere exstruendorum templorum, turrium, campanarum, caemeteriorum, collegiorum et gymnasiorum usu nunquam turbabuntur."

8) Totu in diet'a din a. 1791 s'a reflectat si la religiunea si biserică gr-res. a romanilor din Transilvania cu art. 60, care de si redactat in doi peri, totusi a folositu inca atata, că clerulu asupraru potea se alerge la tronu.

Not'a Red. Obs.

de flori incungurate prin plantatiuni de arbori si unu arcu de triumfu, imitatu dupa arcu lui Severu din Rom'a; ridicatu pentru eternisarea victoriilor lui Napoleon I.

Tuilleriile au fostu in mai multe renduri teatrul luptelor inversionate in revolutiunile interne ale Franciei. In anulu 1789 Ludovicu XVI fortatul se parasesca Versailles, si-a mutatu residenția aci, escortat de asia numitele "Dames de la Halle". Prin acestu succesu curagiul revolutionarilor se mară din ce in ce. In 1792 vreo 40.000 de omeni inarmati cu lanci din suburbiele Parisului inundara curtea Tuilleriilor, tota rescălu inse sa marginitu cu acea ocasiune numai la nisice amerinti si batjocurituri facia de persoana regelui. In 10 Augustu alu aceluiasi anu rescălu se innoi, asta-data cu deplinu succesu. Gard'a svitierană, care s'a incercat a apară castelul, a fostu omorita pâna la ultimulu soldat. Poporul amarit de victoria strabatut in salele Tuilleriilor, stricandu, derimandu totu ce i se presentă in cale; era regele devenindu cu famili'a sa prisonierulu resculatilor, fă condusu la inchisore, de unde n'a esitut de cătu spre a merge la esafadu.

Totu prin ocuparea Tuilleriilor a triumfatu resălu si in anulu 1830 si 1848. Dura dilele cele mai amare pentru aceste localitati au fostu rezervate anului 1871, candu comunistii luandu decisiunea de a derima totă edificiile monumentale ale Parisului, au transportat si asiediatu in secretu aici mai multe butoie de petroleu si prafu de pusca, la cari le-au datu focu. Incendiul

OBSERVATORIULU.

cu bucate, cu indatorirea că la secerisii, ori la culesulu de cucurudiu, se dea „alterum tantum”.

Daca a imprumutatu bucatele cu unu anu mai inainte, atunci camat'a face una suta la suta.

Daca lea imprumutatu cu 6 luni inainte, atunci interesele facu doua sute la suta. Era daca lea imprumutatu precum se intempla de regula, cu trei luni inainte, atunci interesele facu 400 pe anu. Las că cu deosebire arendatorii unora curti domnesci, iau inditu, adeca optu sute percentu pe anu. Apoi bietulu poporu că se nu măra de fome in preuna cu copilasii sei, cari de flamendi ce sunt sariu pe pareti si faci'a loru e palida că la scapati din vreboala grea, ia ori-ce bucate slabe, grau incinsu ori mancatu de gărgărită, cucurudiu mucedu, farina statuta si innacrita, apoi si mesurate hotiesce; dura candu are se le restitue, trebuie se dea bucate alese.

Pe langa acesta specula, mai esista una si mai pericolosa: a'si robi bratiale; a se face de buna voia iobagiu. Se dau adeca bucate pe dile de lucru, cu sute si sute de percente. — Am vedutu familii intregi, lucrându tota vîra pentru imprumutu de bucate, seu pentru că au imprumutatu vreboala florini.

Lumea striga că jidovii camatari prepadescu poporulu. E prea adeveratu. Se nu uitam in se, că omulu lacomu si rapace n'are confessiune, că adeca se afla si crestini forte multi cu natura de lupi rapitori.

O alta dispositiune a acestui proiectu de lege, pe cătu de salntariu, pre atât si binevoitoriu si moralu, tractădă despre datoriile pe cari le face poporulu la cărciume pe beaturi spirituoase betive.

Acestu proiectu face onore dnului ministrul de justitia. Pecatu că nu e practicu in executarea lui.

"Daca cineva nu si-a platit datoriile vechi de cărciuma, nu se poate trage in procesu pentru alte mai noua", dice dlu ministrul.

Par' că vediu pe Iczik Silberstein ridindu in in pumnii si dicindu: Prea bine: eu am numai pretensiuni vechi.

Era Moses Rubinstein va dice: eu n'am decatut pretensiuni noua.

Intrebă cari sunt cele vechi, si cari cele noua?

Se presupunem că si acesta lacuna se va intregi; dar partea essentiala totusi i lipsesc ab-solutu: sum'a peste care nu este ertatu a'i imprumută unui tieranu beatura beativa. Eu credu că pentru poporu si statu, e "tout égale", ori se va ruină poporulu prin Iczik Silberstein, cu datoriile vechi; ori prin Moses Rubinstein, cu datoriile noua. Scopulu statului trebuie se fia a impedecă ruină; era acesta numai asia se poate, daca se statoresc sum'a, preste care nu se poate da beatura pe conto, cu atât mai puçinu pe conta recoltei viitoare.

Ne aducem aminte, că inainte cu 21 de ani, in anulu 1861, fiindu alesu dlu Josifu Sterca Siulutiu de vice-comite in districtulu Cetatei-de balta, si-a inauguratu indata la inceputu activitatea prin unu ordinu circularu către toti subprefectii si judii comunali, prin care intre alte dispositiuni privitor la infinitarea de fonduri pentru scoli populare, granarie pentru casuri de recolte compromise etc. etc. le impunea sub grea respundere a nu mai incassa nici o datoria de cărciuma, care ar trece peste unu florinu.

eră teribilu, flacarile nutrite de acele materii se latir in totă partile cu o iutiela, care a paralizat tota silintă stingerilor. Partea intréga spre apusu a castelului, cătu si Pavilionul de "l'Horloge" devin preste puçinu unu colosu de ruine. Aceste ruine se afla pâna astazi in starea loru de atunci, si oferu privitorului o dorerosa privelisca: tablou alu furiei de distrugere. Cu indignatiune isi intorce omulu privirea de pe aceste locuri triste, martori ai ratecirei omenești. Dara ochii diarescu orasului zimbitoriu in splendore sa ametitor, si totu ce vedu esprima prosperare si indestulire, cari spunu destul de elocuentu că: nici-unu sacrificiu nu e prea mare pentru a intemeia bunastarea unui intregu poporu.

Speru dle Redactoru, că totu ce vine din frumos'a Francia va interesă pe cetitorii "Observatoriul"; era daca dvóstra imi acordati ospitalitatea in diariulu ce'l redigeti, mi-asi permitte din candu in candu a impartasi onor. publicu cetitoru, unele descrierii din vieti a poporului francesu — ântaiu nascutulu dintre filii ginte latine — care are mare asemeneare cu poporulu nostru.*)

De căte-ori vedu o trupa de "tourlourou", numire data de poporu, infanteriei francese, imi vine se le vorbescu romanesce, atât de multă sémena cu bravele regimete romaneschi din scumpa tiéra mea.

Aureliu Sterca Siulutiu,
stud. in litere.

*) Cu tota placerea.

Red.

Éra datoriile pe conta recoltei viitoare lea declaratu de nule.

Asemenea a dictat aspre pedepse pentru acei cărcimari cari ar cutedia si primăsca dela femei cari i-au din gură copiilor, si ducu in cărciuma, bucate, faina, oua, gaini, pânsa, tortu etc. etc.

Cărciumariulu care calcă acelu ordinu, daca nu era inceta tîntru in comună, de locu se trimitea la urma densului, de unde venise, era daca era iucetianitu, i se dictau pedepse asupra mari, incătu acelo insrecreu totu profitulu densului. In casu de recadere i se incuié cărciuma.

Totu la trei luni se facea visitatiune, prin comună, si se cercetă intre altele si observarea acelei dispositiuni.

Era vai de acela care se afla culpabilu.

In dilele năstre, daca unu functionari merge intr'o comună, apoi aceea de regula se intempla in interesulu strictu oficiosu, recrutare, incassarea contributiunei etc. Pentru a controla pe subalterni, si pentru a vegheia asupra moralitatei poporului nu se prea dă rōta prin comună. — u a —

Executiunile.

Pâna si "Pester Lloyd" a inceputu a se mai pocea in anulu nou si a tiné ici-cole parte celor asupruti. Hei, că sufla cu turbare de pe tierii si din muntii Dalmatiei preste Bosni'a inainte, orcanulu numit Bora, care sfarma corabii si transe vagonele din sinele calei ferate. Sunt secrete publice cunoscute de noi toti locuitorii din provincia, totă misiile si blasmatile executiunilor căte le descopere "P. Ll." forte pe largu in Nr. 15; la noi inse numai cu cea mai mare greutate si perdere de timpu le poti documenta asia, că se nu dai in curs'a executorilor; dura numitulu diariu mare au adunat dela vreboala 20 de mii abonati ai sei, sute de documente autentice, din care si face unu estrasu, că se'i fia de lectura ministrului de finantie pe o ora intréga, si de investigatiuni pe unu anu intregu. Celu puçinu căteva din acele abuzuri si nelegiuri, care sémena cu cele din patria nostra, vomu reproduce si noi acilea. Tote casurile aceste, nu că sunt culese din vreun sat sau orasie indositu si uitatu de toti santii, ci tocmai din capitala Ungariei.

Asupr'a unui locuitoru care avea se platésca 100 fl. contributiune si carele o a si platit, a mai mersu executorulu de doce ori si l'a executat de căte 100 fl.; asia dura a platit 300 fl. Atunci omulu a mersu la inspectorulu de contributiuni si a reclamat. Inspectorulu i-a datu dreptu, a stersu 200 fl. pentru că se i se restitue. In locu de a fi omulu desdaunat, executorulu a mersu si a 4-a ora pe capulu lui, că se mai platésca 100 de fl. Un'a la mana.

A dou'a. La unu comerciantu de frunte si membru alu consiliului municipal in capitala, merge unu executoru se'i ia zalogu pentru o plata de 1 fl. 15 cri. Omulu intréba de unde i se trage acea plata, că elu nu scie nimicu, se i se spuna pentru ce se platésca, pote că este vreboala erore in nume ori Nr. casei. Nu voiu se sciu de acelea, ii responde executorulu si'i sigilédia cass'a wertheimiana. Comercentulu alerga la perceptoratu spre a plati, făra a mai intrebă; acolo inse nu i se primescplat'a, căci cautandu prin protocoale, nu afla nici-o urma de asemenea datoria.

A trei'a. Unu omu s'a mutat din locuinta sa in altă, fără a plati totu ce era datoriul la statu. Intr'aceea se mutase in aceeasi locuinta o alta familia cu totul straine. Executorii vinu, occupa toté mobiliele acestei familii care nu era datoria, si le vendu la toba; de ací incolo se'i caute biét'a familia despota alergandu dela Caiafa la Pilat cu lacrimele in ochi si cu rusinea pe față. "Eine rohe Barbarei", barbaria brutale si dobitocia numesce "P. Lloyd" cu totu dreptulu o fapta că acesta.

A patra. Unu bancariu (schimbatorul de bani) locuitoru in Leopoldstadt, primesce din Theresienstadt provocare se platésca o suma, despre care elu nu scia nimicu. Isi ia carticică si alerga la perceptoratu din Theresienstadt, că se'i arate că elu a platit totu si nu mai e datoriul cu nimicu. Lasatu cu greutate că se intre, comerciantulu cere se se corégă erore, ceea ce se poate face prea usitoru. "Vino mane, că astazi avem se ne petrecem noi de noi", si'l detersa pe usia afara. In alta di ii si merse executiunea. Acesta fapta "P. Ll." o numesce strengaria (Flegelei).

A cincea. Despre unu neguitoriu se scia că elu dela cutare afacere anumita (Geschäft) pote se castige celu multu 800 fl., ilu incarcara inse

cu 3000 fl. Omulu s'a ruinatu; totusi la cîteva luni ii merse din nou executiunea pe o suma de 4587 fl. 91 cri. Acésta fapta „P. Ll.“ o numesce revoltatòria (empören).

A siese. Unu profesoru gimnasialu, a carui contributiune i se scade regulat la fiacare trimestru din plat'a lui, se pomenesce intr'o di cu executiune pentru 80 fl. că se platësca pentru altulu. Elu alérge la perceptoratu si erórea se corege. Ce se vedi inse! dupa dôue luni ii vine alta executiune, in care se dice, că dupa-ce a platiu cei 50 fl., se numere indata si restulu de 30 fl., că daca nu, asia si pe dincolo. Tóte protestele indesiertu, profesorulu o ia érasi pe pitioru. Ce ati facutu domnilor? Nu v'au saritu ochii din capu?

A sieptea. Unu bietu de omu locuesce de 23 de ani intru o casa in Leopoldstadt, dara si acestuia ii vine o executiune totu din Theresienstadt (jidovescu) pentru o suma ce trece departe preste tóta aveera lui. Omulu scôte atestate, că elu nu a locuitu nici-odata in Theresienstadt, alérge dela Hannah la Caiafa; nimicu nu'i ajută, i s'a disu numai că se'si ia advocatu, se se judece. Cu cine? Casuri de acestea sunt nenumerate. Candu sumele cu care sunt asupriti bietii contribuenti, sunt mai mici, le platescu si tacu, că-ci reclamatiunile costa bani si multa perdere de timpu. Dara „P. Ll.“ dice, că perceptori si executorii sciu bine acésta impregiurare, de aceea ei incarca, smulg si despóie cătu numai potu.

Mai pe urma „P. Ll.“ aduce unele exemple de abusuri revoltatórie, ce se facu in casuri de falimente si de intabulari, cum se pune sul'a in cîstele celor da unati, că se platësca pentru debitorii loru, carii le tocasera capitalulu. „P. Ll.“ promitte si ací, că va mai publicá multime de casuri blastemate, unde vinu in jocu mii si dieci de mii; tîne totuodata lectiune fórte aspra, dara prea meritata inspectorului Exner, care dupa nume se vede că ar fi vreun veneticu din Prussia'a.

Că-ci nu se afla cîtiva barbati cu ânim'a la locu si pe la noi, că se adune carticele de dare, quietantie, bilet de executiuni, resolutiuni desu-chiate, cum sunt vreo dôue din „P. Ll.“ si alte documente de abusuri si neleguiuri!

Monarchia austro-unguresca

Din tóte afacerile si evenimentele dilei erá se interesedie pe publicul celu mare mai multu desbaterile din diet'a Ungariei asupr'a budgetului, anume din dio'a in care unulu din deputati strigă, că daca lucrurile voru merge totu că pâna acum, poporale se voru rescolá. De candu chiaru diariile oficiose nu mai potu ascunde mîti'a in sacu, ci constata si ele, că in adeveru rebeliunea din Dalmati'a s'a intinsu preste Hertiegovin'a mai departe si că aceea se prefase in insurectiune generale, de atunci si cele mai infocate discussiuni parlamentarie sunt cu atâtua mai puçinu considerate, că fiindu resboiu la pôrt'a tierei, ori-ce budgetu se va votá, acela numai exactu nu pôte fi, din cauza că in scurtu se voru cere alte cîteva milioane.

Din tóte scirile căte se incrucisiera in septembra din urma, se adeverì pe deplinu un'a principale, dela care dependu altele multe. In 16 si 17 Jan. adeca se tñu in Vien'a din nou consiliu ministeriale comunu sub presidiulu Maiestat. Sale. Dela Ungari'a fu chiamatu ministrulu presiedente Col. Tisza si ministrulu de finantie. Din conclusele lnate in acelea dôue siedentie unulu e cunoscutu pe cale oficioasa, adeca: Convocarea delegatiunilor din ambele parti ale monarchiei, spre a votá spesele noului resboiu. Câte milioane? Acésta nu o pôte scî niemeni inainte, nici chiaru ministeriulu, că-ci sum'a speselor e conditionata dela intinderea, desvoltarea si energi'a mai mare sau mai mica a insurgentilor. Unii voru a scî, că la inceputu ministrulu de resboiu com. Billandt ar fi vorbitu numai că de unu milionu fl., dara dupa cum veniau scirile mai rele si amerintiatórie din Dalmati'a si Hertiegovin'a si dupa cum bar. Joanicu cerea batalione si baterii mai multe, milionulu cerutu se urcă la 10, apoi la 17 si de alaltaeri incóce telegrama si diarie vorbescu de 20 milioane fl., pe candu totu acelea voru a scî, că din 8000 trupe căte se cerusera cam pe la inceputu lunei, acuma e vorb'a se infunde in Dalmati'a, Hertiegovin'a si Bosni'a nu mai puçinu de 50 mii óste regulata. Una vedemu si noi cu ochii, că se pornira si trupe transilvane, care se aflau aici acasa in garnisóna, de si tiér'a nostra este una dintre cele mai departate dela teatrulu insurectiunei. Din labirintulu faimeloru si informatiuniloru respondite prin diarie, pentru momentu s'ar

mai potea luá că sciri positive numai unele că acestea: Preste cîta óste erá mai de inainte in provinciile revoltate, se mai concentra in ele vreo 20 mii. Batalionele puse in marsiu se completédia cu toti cei licentiati (Urlauber) si cu rezervisti pe căti aru mai lipsí pâna la numerulu de 956 ostasi de fiacare batalionu. Acésta óste se pune pe pitioru de resboiu, observa tóte regulele prescrise a se executá in tiéra de vrasmisi, simbri'a li se inmultiesce; corturi si straiu de patu iau cu sine tóte trupele, pane si mancare de ajunsu, chiaru si cafea li se va dá.

Pâna acuma nici chiaru in Dalmati'a nu s'a intemplatu nici-o lovire mai considerabile; sange totu curge in contacte mici, in care remanu morti sau greu raniti cîte patru pâna in diece insi din o parte sau din alt'a. Ceea ce face impressiune fórte rea la comandanti, apoi in Vien'a si BPest'a, este impregiurarea, că gendarmii de nationalitate serbésca din Dalmati'a, pe cătu potu, fugu si ei in munti la crivosciani si se alatura la cetele loru, alu caroru numeru nu se scie, ci se spune numai pe nemerite, că aru fi 1000 ba 1300 ba 3000; inse ori căti se fia acei insurgenti, titulati pâna acuma totu numai cu nume de „hoti si talchari“, atâtua inca se adeveri, că pe lângă ce sunt prea bine armati, apoi s'au ingrijit de timpuriu că se aiba victualii, sare, vite, munitiune, inca si spitalu in muntii loru.

Din Hertiegovin'a nu se sciá pâna eri de nici-o lovire, decâtua numai atâtua, că 6 districte si anume Focia, Stolatiu, Bilecu, Gasco, Nevesinie si Trebinie nu voru se audia nici de assentare nici de domni'a ulterióra austro-unguresca, dicîndu, că daca le mersese reu sub turci, totu asia, ba inca si mai reu le merge sub austro-ungureni. De si poporatiunea Bosniei si a Hertiegovinei dupa ocupațiunea din 1878 fusese desarmata preste totu, locuitorii inse decisi inca de atunci a se rescolá din nou la prim'a ocasiune binevenita, in acesti 3 ani, si anume in celu din urma au scitu se'si castighe alte arme si inca fórte bune, de sistema noua. In Bosni'a numai unu districtu este pâna acum in misicare.

Nu e vorba, insurgentii aru fi trantiti érasi la pamentu prin poterea acestei monarchii mari. Las' inse că acelea tranteli costa sangele filoru nostrii si milioane smulse din pungile nóstre, dara apoi press'a intréga a monarchiei, de tóte colorile si partidele, se teme fórte, că revolt'a din Dalmati'a si Hertiegovin'a va deslantiu din nou cestiunea orientale cu tóte atrocitatile ei; că-ci adeca se adeveresce si atâtua, că familile fruntasie mohamedane se muta mereu din Bosni'a in tinuturi de a le sultanului, din cauza că presimtu furtun'a ce se apropiá, éra mohamedani din poporul au inceputu se faca causa comună cu crestinii. De alta parte se constata din nou, că fostii capitani din anulu 1875—78 că Liubobratici si altii, au venit de unde au fostu si s'au inpreunat cu insurgentii. Alti agitatori panslavisti au venit uchiar din Russi'a. Dela Belgradu mai aflamu, că unu diariu serbescu a deschis in vederea lumei liste de colecte in favórea insurgentilor, éra parol'a este: Orientulu este alu poporului orientale.

Rogamu si noi pe lectori, că se fia cu inordata atentiu la evenimentele actuali belice.

Spaim'a burselor.

Se dice de comunu, că bursele piatielor mari europene sunt celu mai bunu barometru alu politicei, că-ci dupa cum se desvólta afacerile politice in cabinete, asia cursulu obligatiunilor si actiunilor se urca sau scade la burse. Astadata se pare că chiaru si bursele, adeca milionarii, plutocratii, speculantii cu bani s'au insielatu reu. De doi ani incóce tóte asia numitele efecte de bursa (obligatiuni, actiuni etc.) se urcasera preste asteptare in cursulu loru, banii considerati că marfa, se eftinisera, adeca interesele au scadiu că niciodata. Puçini au fostu acei ómeni, cari tocma la acésta prefacere o piatielu cauta cu neincredere si diceau, că ea era resultatulu speculantilor, carii au in proprietatea loru efecte de multe milioane si voindu a se folosi de conjunctura, jóca cum dicu bursanii, pe „Hausse“ (sus), adeca le vendu cătu se pôte de scumpu, al pari si preste al pari, pâna ce nu vine érasi vreo catastrofa politica si finantiala europena.

Cei mai scurti de vedere, cari au cumparatu dela cei mai preveditori, se vedu astadi pacaliti si daunati infricosati, pentru că piati'a baniloru merge cu iutime nespusa in Baisse, adeca de vale, adeca chartiile scadu rapede. Din burse spaim'a

se intinde preste tóte tierile. Din ce cauza? Puru si simplu numai din cauza rebeliunei dalmatine si hertiegovinene. De aici inse speculantii si finanziarii combina, că reulu nu se va opri acilea, acesta ar fi numai inceputulu unui resboiu generale.

Au speculantii dreptate ori nu au? noi nu scim; urm'a va alege. Adeverulu este, că spaim'a s'a latitu fórte tare si că anume de 5—6 dile incóce au scadiu, de ex.

Actiunile institutului c. r. austriacu de creditu in numeru de 250,000 dela 360 fl., cum au statu mai inainte, scapatara la 304 fl., prin urmare proprietarii loru au perduto 14 milioane din valórea loru. In aceiasi proportiune au scadiu si actiunile institutului de creditu alu Ungariei. Alte trei bance mari, hipotecari'a, Anglo-Union au perduto cîte 20 si 30 fl. la actiune, adeca érasi mai multe milioane. Pâna si rent'a de auru a Ungariei perdu cîte 5%, ceea ce la auru este fórte multu, prin urmare la emisiunea intréga de 300 milioane fl. pe care erau se o convertedie in capitalu cu interesu mai puçine, se perdura in 5 dile 15 milioane fl. si de conversiune nu mai pote fi vorba.

Pâna si obligatiunile urbariali, care dela 75 pâna 77 cum stetesera inainte cu 2—3 ani, s'a fostu deresu la cursu de 99 si pâna la 100 adeca al pari, au scadiu la 98. La rentele propriu austriace se perdura cîte 3% cu totulu la 100 de milioane si asia mai de parte. (A se vedé cursurile si a se compara cu cele de inainte cu 1 septembra, cu 1 luna si cu 3 luni). Din acestea se pote esplica strigatulu diarielor, care stau in soldulu plutocratiei.

Romania.

Intre multii articlii retrospectivi publicati si in România că in tóte tierile pe la anulu nou, reproducem aici pe unulu mai scurtu, inse simburosu dupa „Curierulu finanziariu Nr. I.

Anulu 1881 s'a sfersitu lasandu dupa sine interesante suveniri.

In sfer'a politica amu seversitu in 1881 proclamarea Regatului Romanu, care e evenimentulu politicu celu mai marcantu alu epocei in care traimus. Proclamarea Romaniei din Principatu in Regatu se impunea că o necessitate absoluta pentru asigurarea independentiei nóstre, cătu si pentru consolidarea dinastiei romane.

Din punctulu de vedere alu creditului Statului, proclamarea Regatului Romanu a avutu de efectu de a consolidá poternicu acestu creditu, si a face că piatiile finanziare europene care, inaintea Regatului, vedeau in România o tiéra care ací credea că va fi anexata la Austri'a ací la Russi'a, se nu mai vedia, dupa proclamarea Regatului, decâtua unu statu bine constituitu si din afara de fluctuatunile la care sunt espuse mai adesea principatele. Ele au salutatu deci nou'a forma monarchica cu incredere, si consecint'a a fostu, că tóte fondurile nóstre de Statu se se resimtia de simpatia si preferentia ce li s'a acordatu din tóte unghirile Europei.

De altfelu politic'a generala a Romaniei nu a traversatu in 1881 nici-o evolutiune din acelea, de care opiniunea publica se aiba a se misică multu timpu. Cestiunea navigatiunei Dunarei a fostu cea mai delicata pote, din tóte cestiunile ridicate la ordinea dilei.

Acésta importanta cestiune care e „coalitiune de interese“, nu numai ale tierilor riverane, dara si ale toturor poterilor europene, in fas'a in care a intratu in urm'a aplanare incidentului cu Austro-Ungari'a, promitte a se rezolvá in sensulu de a satistace pe deplinu interesele Romaniei si prin acésta, si interesele toturor celorulalte State.

Relatiunile nóstre fiindu din cele mai bune cu tóte poterile, România profitandu de binefacerile pacei, s'a grabit in 1881 a introduce in sinulu ei totu felul de ameliorari privitórie la starea sa economica si finanziaria.

Ea a infinitat Creditulu Mobiliaru Romanu pentru favorisarea industriei si a comerciului.

Ea si-a creatu o Societate de constructiuni in scopulu de a reface orasiele nóstre si a le dà aspectulu orasielor europene, in loculu aceluiu alu orasielor din Orientu.

A infinitat in Jasi unu nou Institutu de Creditu Fonciaru Urbanu.

A constituitu in Bucuresci o Societate pentru faaricatiunea chartiei.

Ea si-a decretat trei mari si fórte însemnate legi: 1. legea infinitarei institutelor de Bursa destinata a dà impulsione comerciului nostru, a

